

Шесто съобщение

Христос като Божието Слово

Пасажи от Писанията: Йн. 1:1, 3-5, 14, 16-18, 29, 32, 42, 51

I. Първа глава на Евангелието от Йоан е въведение към цялото Евангелие; главният акцент в това въведение е, че Христос е Божието Слово—определението, обяснението и изражението на тайнствения и невидим Бог—1-ви стих:

- А. Бидейки Божието Слово, Христос е великият Аз Съм, Който е самосъществуващ и вечно-съществуващ; Той е вечен, без начало и без край—Исх. 3:14-15; Йн. 8:24, 28, 58; Евр. 7:3.
- Б. В 1-ва глава на Евангелието от Йоан се говори за Христос в двете части на вечността и моста на времето, в петте най-велики събития в историята на вселената—сътворението, възплъщението, изкуплението, помазанието и изграждането—вж. Пс. 90:1-2; Мих. 5:2:
 - 1. Първа глава на Евангелието от Йоан, която е пролог към цялото Евангелие, представява едно резюме за историята на „пътуващия“ Триединен Бог като Словото в миналата вечност, Който в крайна сметка се превръща в Новият Ерусалим в бъдещата вечност—стих. 1, 4-5, 51.
 - 2. Първа глава на Евангелието от Йоан по кристализиран начин показва вечното Слово в Неговата работа, свързана със сътворението, и Неговото пътуване по моста на времето, за да стане плът и да извърши Своето юридическо изкупление; за да стане помазващият, животворящ и преобразяващ Дух за извършването на Своето органично спасение; и в крайна сметка, за да може напълно да се съедини, слее и инкорпорира със Своята новородена, преобразена и прославена невеста, за да бъде Новият Ерусалим, окончателният Ветил, взаимното обиталище на Бога и човека.
- В. В тези пет вселенски, исторически събития Христос, Божието Слово—като: 1) Създателят в сътворението, 2) човекът, който шатруваше сред нас във възплъщението, 3) Агнецът в изкуплението, 4) помазващият Дух в преобразяването и 5) стълбата, свързваща земята с небето за Божието изграждане—определя, обяснява и изразява невидимия Бог—вж. 1-ви стих; 10:35; Еф. 6:17; Йн. 6:63.

II. Христос, като Божието Слово, говори за Бога чрез Своето творение—1:3:

- А. „Небесата разказват Божиата слава / и небосводът възвестява делото на ръцете Му. / Ден на ден блика слово / и нощ на нощ изявява знание. / Без говорене, без думи, / без да се чуе гласът им“—Пс. 19:1-3.
- Б. „Понеже от създанието на света това, което е невидимо у Него—вечната Му сила и божественост—се вижда ясно, разбираемо от творенията, така че те са без извинение“—Римл. 1:20.
- В. Това, за което се говори в Деяния 14:15-17 и 17:24-29 също разкрива, че Христовото творение говори за Бога—вж. Евр. 11:3; 1:2; Кол. 1:15-17; Аг. 2:7.

III. Христос, Който е Божието Слово, говори за Бога чрез Своето възплъщение като Божиата скиния—Йн. 1:14:

- А. Чрез възплъщението Словото не само въведе Бога в човешката природа, но и се превърна в скиния за Бога като Неговото обиталище на земята сред човеците, пълно с благодат и реалност:
 - 1. Законът поставя изисквания на човека съгласно това, което Бог представлява; благодатта снабдява човека с това, което Бог е за посрещане на Божиите изисквания—17-ти стих.
 - 2. „Ние всички приехме от Неговата пълнота и благодат върху благодат“—16-ти стих.

- Б. Ставайки плът, Той се превърна във въплъщение на Триединния Бог, защото доведе Бога до човека и направи така, че човекът да може да се свързва с Него, да се докосва до Него, да Го приема, да Го преживява, да навлиза в Него и да Му се наслаждава.
- В. Той стана Богочовек и въведе божествеността в човешката природа, и я слъ с нея.
- Г. Въплъщението на Единородния Божи Син също така изъвява (объяснява) Бога на човека в Словото, в живота, в светлината, в благодатта и в реалността—18-ти стих:
 1. Словото е изразеният, обяснен и определен Бог, за да може човекът да разбере Бога.
 2. Животът е вложеният Бог, за да може човекът да приеме Бога.
 3. Светлината е сияещият Бог, за да може човекът да бъде просветлен и да участва в Бога.
 4. Благодатта е Бог като наслаждение за човека, за да може човекът да участва в Неговите богатства.
 5. Реалността е Бог, Който става реален за човека, за да може човекът да разбере и да познае Бога.

IV. Христос, Който е Божието Слово, говори за Бога чрез Своето превръщане в Божият Агнец за изкуплението—стих. 29, 36:

- А. Благодарение на това, че Христос става Агнето за изкуплението на изгубения свят, Той ни говори за това как Бог извърши Своето юридическо изкупление чрез Своята смърт като необходимата процедура съгласно Своята праведност..
- Б. Божият Агнец символизира Словото в плътта като изпълнението на всички старозаветни приноси за извършване на Божието пълно изкупление—Евр. 10:5-10:
 1. Христос е реалността на приноса за грях, на приноса за престъпление, на приноса за всеизгаряне, на хлебния принос, на примирителния принос, на движимия принос, на възвишаемия принос и на приноса за възлияние.
 2. С Христос, Който е всички приноси, ние имаме Божието пълно изкупление и можем да го преживяваме и да му се наслаждаваме.

V. Христос, Който е Божието слово, говори за Бога чрез превръщането Си в помазващият Дух за преобразяването на Божиите избрани хора в камъни (Йн. 1:32-42) за изграждането на Божия дом (Ветил—51-ви стих) органически за Новия Завет:

- А. В превръщането Си в помазващият, животворящ и преобразяващ Дух (1 Кор. 15:45), Христос също така ни казва как Бог извършва икономиката Си органически чрез божествения Си живот за Своята божествена цел съгласно Своето сърдечно желание.
- Б. Трябва да сме бдителни и да не позволяваме на нищо в нашия всекидневен живот да заменя Христос като помазващия Дух в нашия дух—1 Йн. 2:20, 27:
 1. Христос е Помазаникът, Който се превръща в Помазващият, а също и в помазанието; да живеем според принципа на антихриста, означава да бъдем анти помазанието (*анти* означава „против“ и „на мястото на“, „вместо“) —стих. 18, 22; 4:3; 2 Йн. 7.
 2. Да бъдем анти Христос означава да бъдем против Христос и да заменяме Христос с нещо друго.
 3. Ако заменяме Христос с нещо от нашето поведение и характер, ние практикуваме принципа на антихриста в смисъл на това, че позволяваме на определени неща да заменят Самия Христос—вж. Фил. 1:21; 4:4-9.
 4. Трябва да се покаем, че във всекидневния си живот живеем според принципа на антихриста и позволяваме на културата, религията, етиката и природните представи да заменят Христос като вътрешното помазание; това означава да бъдем против помазанието, анти движението, работата и напояването на Триединния Бог в нас.

5. Трябва да се молим така: „Господи, искаме да живеем и да ходим във, със, чрез и посредством помазанието—движението, работата и напояването на Триединния Бог в нас“.
 - В. Гълъбът, помазващият Дух, новоражда създадените човеци, помазва природните човеци и ги преобразява в живи камъни, и обединява преобразените човеци.
 - Г. При разговора Си с Петър Господ му даде ново име, Петър, т.е. камък (Йн. 1:42), а когато Петър получи откровението за Христос, Господ разкри, че Той е канарата, т.е. камък (Мт. 16:16-18); в резултат на тези два случая Петър разбра, че Христос и Неговите вярващи са камъни за Божието здание (1 Петр. 2:4-8).
- VI. Христос, Който е Божието Слово, говори за Бога чрез превръщането Си в стълбата, свеждаща небето (Бога) до земята (човека) и съединяваща земята (човека) с небето (Бога) като едно за Божието изграждане— Йн. 1:51; Бит. 28:11-22:**
- А. Христос, като небесната стълба във Ветил, също така ни казва, че Бог желае да има дом на земята, състоящ се от Неговите изкупени и преобразени избраници, така че Той да може да доведе небето на земята и да съедини земята с небето, за да ги направи едно за вечността.
 - Б. Сънят на Яков е откровение за Христос, защото Христос е реалността на стълбата, която Яков видя във Ветил, Божия дом—12-ти стих; Йн. 1:51:
 1. Нашият новороден дух, който е Божието обиталище днес (Еф. 2:22), е основата на земята, на която Христос е поставен като небесната стълба (2 Тим. 4:22).
 2. Във Ветил, Божия дом, Божието обиталище, което е небесната врата, Христос е стълбата, която свързва земята с небето и свежда небето до земята; затова, когато се обръщаме към духа си, ние преживяваме Христос като стълбата, която довежда Бога при нас и която ни отвежда при Бога.
 3. Следствието от Христос като небесната стълба е Божието здание—Ветил, църквата, Тялото Христово—а завършеността на тази стълба е Новият Ерусалим.
 - В. „За пришествието на Господа е необходимо солидното изграждане на Неговите търсеци. Това изграждане, това здание, ще бъде една площадка, един плацдарм, благодарение на който Той ще превземе земята, и ще представлява едно взаимно обиталище за Бога и човека. Това ще бъде сливането на божествеността с човешката природа и на човешката природа с божествеността завинаги... Това здание ще представлява окончателното изпълнение не само на Якововия сън, но и на Божия вечен план. То ще сложи край на моста на времето и ще въведе благословената вечност в бъдещето. Ние трябва да сме за това изграждане и трябва да бъдем това здание!“ (*Животоизучаване на Йоан, 2-ро изд., стр. 65*)